

„To se nám moc ulevilo,“ oddechla si Alice. „Měly jsme strach, aby se Edovi něco nestalo.“ „No, já mu říkám pořád,“ přidal se pan ošetřovatel, „že je nebezpečné vydávat se na výlety do neznáma. Teď je vše v pořádku, tak jdu na chvíli domů. Také mě čeká oběd. Nechcete jít se mnou?“ O takové nabídce pana ošetřovatele nemusely pastelky ani Alice dlouho přemýšlet: „Ano, to bychom šly moc rády.“ A nelitovaly. Čekalo je mnoho zajímavého k pozorování.

Řeč. Dítěte se ptáme, co je nakresleno na obrázku. Podporujeme snahu dítě o co nejsamostatnější popis obrázku. Zaměřujeme se na používání sloves, popis činnosti. Samostatný popis obrázku dítětem doplňujeme otázkami: „Kdo vaří?“ „Kdo si čte?“ „Kdo žehlí?“ „Kdo staví?“ „Kdo píše?“ „Kdo spí?“. Pokud dítě zvládá tento typ otázek, můžeme doplnit o otázky: „Co dělá maminka?“ „Co dělá babička?“...

